

H E T W E R E L D B E E L D

GEESTELIJKE INVLOEDEN IN HET WERELDGEBEUREN.

Zevende Les.

Nadat wij een vorige maal hebben getracht aan te tonen, hoe een cyclus van incarnaties bepaalde typen en dus ook een bepaalde vorm van bewustzijn met golven haast regelmatig weer terugbrengt op de aarde, wordt het nu tijd een ander element, dat op die aarde en hetgeen daar geschiedt ook van een groot belang is, nogmaals aan een nadere beschouwing te onderwerpen.

Wanneer wij spreken over een geestelijke beïnvloeding van de wereld, dan zijn wij al heel snel geneigd alleen te denken aan grootcosmische krachten, aan sterrenzielen, aan planeetgeesten. En als wij misschien iets verdergaan, denken wij aan de genius van de een of andere planeet of zelfs van de satelliet Luna, die op aarde zijn werk volbrengt. Daarnaast denkt men dan ook nog aan grote instellingen als de Witte Broederschap. Toch zijn er andere geestelijke invloeden, die op deze wereld optreden en die wel degelijk een zeer belangrijk aandeel kunnen hebben in hetgeen er op die wereld gebeurt.

Om u duidelijk te maken wat ik hiermede bedoel wil ik u allereerst herinneren aan het feit, dat zeer vele geesten aardgebonden zijn. Dit zijn mensengeesten, dus geesten die mens geweest zijn. Maar wij vinden daarnaast elementalen. Wij vinden daarnaast geesten, die om enigerlei reden de materie als een punt van ontvluchting of wel als een punt van zelfopenbaring beschouwen. Voor de doorsnee van de zo juist genoemde geesten geldt op aarde een zelfvervulling als belangrijkste mogelijkheid.

Wanneer nu een geest (laten wij het even houden bij een overgegane geest, dus een overgegane mens) b.v. zijn stoffelijke lusten als belangrijk beschouwde en niet in staat was deze uit te leven, dan zal hij door elke bandeloosheid worden aangetrokken. Hij zal tevens trachten die bandeloosheid te bevorderen om daar - voor zover hem dat nog mogelijk is - voldoening uit te putten en in op te gaan. Wanneer een geest een roes heeft gezocht, zal hij elke roes die op aarde voorkomt als voor hem belangrijk beschouwen en deze dus bevorderen. Wanneer een geest haat koestert jegens de mensheid, zal hij alles wat de vernietiging van de mensheid bevordert trachten te helpen, te inspireren zelfs.

Die geesten zijn op zichzelf tamelijk onbelangrijk. Zo onbelangrijk, dat wij hen misschien - vergeleken bij de anderen - "muggen" mogen noemen. Maar iemand, die wel eens tijdens een muggenplaag over de afsluitdijk is gereden, zal weten dat een veelheid van muggen zelfs een auto met 200 p.k. tot stilstand zal kunnen dwingen of ernstig in het volgen van haar weg kunnen belemmeren. En als u dat nog niet voldoende

is, kan ik u herinneren aan een typisch ongeluk, dat nog niet zo lang geleden gebeurde. Er was in een bepaalde plaats in Frankrijk sprake van een slakkenplaag. De reden zullen wij niet bespreken, maar die slakken begonnen te trekken. En daarbij vormden ze een band over de weg van slakkenlijven, die bijna 150 m. lang was. Een auto die daarin terecht kwam slipte, kwam tot stilstand en kon niet meer gestart worden om de doodeenvoudige reden, dat de glibberigheid van die slakken belemmerde voldoende vat op de weg te krijgen. Men kreeg wel beweging, maar kon geen stuur houden. Men heeft toen met een paar paarden die auto er eerst uit moeten trekken. Het kleine kan dus inderdaad het grote belemmeren en vooral - als dat grote geen bewust doel heeft - vaak het grote omleiden of afleiden.

Nu begin ik maar meteen een paar regels te geven. De eerste hebben wij eigenlijk al gehad: Overall waar op aarde een bepaalde tendenz bestaat van ongebondenheid, haat etc., kan worden gerekend met een geestelijke versterking van deze tendenz. Overall waar op aarde een definitief streven ten goede bestaat (maar dan moet het dus gedefiniëerd zijn), zal eveneens door geesten die het daarmee eens zijn een beïnvloeding en bevordering merkbaar worden.

2. Op het ogenblik dat wij een verschijnsel zien optreden, dat niet geheel strookt met laat ons zeggen goede zeden, goede orde, goede moraal, kunnen wij ervan verzekerd zijn, dat dit onmiddellijk een versterking uit de geest zal ondergaan.

3. Elk minuscuul verschijnsel, dat zich over de wereld in kleine kring herhaalt, is een aanduiding van een ontwikkeling, die - mede door het ingrijpen van de geest, die deze dingen ten top tracht te voeren - op den duur de gehele wereld in haar greep kan krijgen.

Er zijn b.v. bepaalde overeenkomsten te vinden tussen de huidige tijd en een niet al te ver verleden. Waarom zouden wij Rome weer niet nemen?

In Rome kwam op een gegeven ogenblik de gewoonte steeds meer in zwang zich gedurende de maaltijden met de ontkleding van vrouwen te amuseren. Gelijkzeitig werden baden en luxe-baden steeds belangrijker. In de moderne tijd hebben we het verschijnsel de "strip-tease", op zichzelf niet zo vaak voorkomend, zich zien ontwikkelen tot een soort tak van "kunst ende vermaak", die op het ogenblik zelfs in zeer se date en althans uiterlijk zedige landen als Nederland meer en meer invloed begint te krijgen. Hetzelfde geldt voor baden, ook al heeft men tegenwoordig privé-baden en dus niet meer die grote luxe-badinstellingen.

Als je daar conclusies uit moet trekken, dan is dat in de eerste plaats, dat in beide tijden een gelijksoortige werking aanwezig moet zijn geweest.

In de tweede plaats, dat in beide perioden een geestelijke beïnvloeding moet zijn opgetreden, die tot uitersten voerde. Dat is voor het heden nog niet waar. Voor Rome echter was het wel waar. Rome ging onder in een toppunt van luxe en een periode van toenemende bandeloosheid. Daarbij bleek dat de regering van dat Rome laat ons zeggen steeds meer formalistisch werd en dat de belangstelling van de doorsnee-burger voor die regering steeds kleiner werd. Deze tendenz kunnen wij ook in het heden zien.

Nu behoeft een parallel nooit volledig te zijn; d.w.z. gelijke omstandigheden in verschillende tijden betekenen nog niet gelijksoortige ontwikkelingen. Maar wanneer de elementen aanwezig zijn, zoals door mij geschetst, dan kan worden aangenomen, dat de beïnvloeding juist van de kleinere geest, die zich daar op de een of andere ma-

nier mee gebonden voelt, zeer sterk is. En daar, mijne vrienden, hebben wij nu het drama. Want het verschijnsel op zichzelf is niet ernstig. Maar dit verschijnsel gaat gepaard met een kern van mensen, die een zekere mentaliteit hebben. Deze mentaliteit nu wordt - dank zij de werking van die kleine geesten - aanmerkelijk uitgebreid. En zo bestaat dus altijd het gevaar, dat een dergelijk begin inderdaad leidt tot hetzij overgrote zinnelijkheid, een overgrote vlucht uit de werkelijkheid, dan wel een steeds sterker wordende haat-tendenz. Waar dat het geval is, moeten wij voorzichtig zijn.

Dan zien wij verder dat we niet alleen te maken hebben met mensen, die zijn overgegaan, maar daarnaast met bepaalde elementalen. Nu moet u dit zo zien: Een element - een astroloog weet het wel - kan gebonden worden aan een bepaald sterrenbeeld en daarnaast ook aan een bepaalde planeet. Elementalen weerspiegelen niet het menselijk streven op aarde maar een poging van de cosmos om evenwichtige verhoudingen te krijgen. Die evenwichtigheid wordt uitgedrukt door steeds wisselende cycli, die - wanneer ze in hun geheel t.o.v. elkaar worden beschouwd - elkaar opheffen. Maar ja, een mens b.v. laat zich niet zo graag opheffen; daar voelt men nu werkelijk niets voor. Toch zal het streven van de elementaal heel vaak zijn bepaalde aspecten van een samenleving op te heffen. Dit komt tot uiting in de werking in de elementen. Dus hier is dan sprake van lucht, water, vuur en van de aarde zelf, die a.h.w. zich wijzigen.

U zult zeggen: "Hoe komt dat nu?" Niet op een manier die geestelijk direct kenbaar is. Maar in de moderne tijd heeft men in Amerika daar aardig wat van gezien, nl. in het z.g. dustball-verschijnsel. Die dustball betekende niet meer of minder, dan dat de vruchtbare grond wegspoelde o.a. door een te sterke houtaankap en dat daardoor het land onvruchtbaar werd en stofstormen de plaats gingen innemen van neerslag, terwijl de neerslag die kwam te snel werd geabsorbeerd en afgevoerd.

U zult zeggen: "Dat waren toch de mensen, die dat hebben gedaan." Maar het eigenaardige is, dat op vele plaatsen op precies dezelfde manier overvloedig hout is gekapt; dat men in die plaatsen ook niets wist van contourploegen; dat men in die plaatsen precies zo de oogsten forceerde en dat het daar niet ontstond. Wat blijkt nu? Die dustball-mensen behoorden over het algemeen tot een - laten we zeggen - nogal schreeuwerig en erg rechtgelovig soort Christenen. Hier was klaarblijkelijk een mentaliteit aan de gang, die een versterkte activiteit van de elementaal opwekte. Die elementaal zal morgen misschien diezelfde groep steunen en helpen; daar gaat het niet om. Het is niet als de aarde zelf, die zich kan verzetten tegen iets, wat met háár niet harmonisch is. Het is eerder iets van: vandaag is de invloed van buitenaf zó, dat de elementaal "ja" zegt tegen die mentaliteit en daar dus harmonie schept; terwijl morgen diezelfde invloed van buitenaf (van planeten en van sterren) zegt: "Dit is niet harmonisch," waarop de elementaal zich daar ook disharmonisch toont en in die disharmonie de mens meestal de beheersing verliest.

Dan is er nog een derde soort. Die derde soort behoort tot wat wij zouden kunnen noemen "nimmer op aarde geïncarneerden". Het zijn geesten, die over het algemeen een mens-gelijk of meer dan mens-gelijk bewustzijn bezitten. Deze entiteiten behoren heel vaak tot groeperingen buiten de aarde, die een eigen stoffelijke ontwikkeling doormaakt hebben of nog doormaken en die door omstandigheden met die aarde en haar bewoners in contact zijn gekomen. En daar zien wij nu iets eigenaardigs. Deze hebben andere maatstaven. Zij zullen volgens hun eigen idee meestal zoveel mogelijk het goede bevorderen. (Wat on-

der hen kwaad is, komt nl. niet tot het contact met een andere wereld.) Maar wat op de ene wereld goed is, kan op de andere wereld wel heel kwaad zijn. Om een bespottelijk voorbeeld te nemen: Stel nu eens, dat er ergens een beschaving bestaat, waarin de nationale sport - zoals hier het voetballen - stelen is. Nu komt zo'n entiteit hier op aarde en die ziet iemand een bankroof uitvoeren. Wat zegt hij? "Dat is nog eens een sportieve prestatie, die moet ik helpen." Dan kan zo'n geest dus inderdaad vaak volgens zijn eigen stelregels helpen aan dingen, die wij niet belangrijk of zelfs kwaad achten.

Nu moet u dit onthouden: Invloeden van deze laatste soort geesten zijn meestal het sterkst in perioden, dat er zich een bepaalde modeziekte ontwikkelt, die meestal zeer absurd is of ook vaak gewelddadig. Hier hebben wij dan zo'n paar invloeden opgenoemd.

Nu weten wij allemaal wel, dat...en dan kom ik toch weer even op de sterren terecht....de stand van de planeten een zeer belangrijke aanwijzing geeft voor hetgeen de mens boven het hoofd hangt. Hij kan echter ook aan de hand van dit verschijnsel plus hetgeen hij rond zich ziet verdere conclusies gaan trekken.

Laten wij eens nemen b.v. de laatste tien dagen van deze maand, de laatste tien dagen van april. Voor de doorsnee-mens een wat rumoerige periode. Nu weten we dus: er is wat rumoerigheid, er zijn wat tegenvallertjes; en toch is alles wel gunstig (op zichzelf bekeken), maar je kunt het niet zo verwerken als gunstig. Bij wijze van spreken: Iemand geeft je een lening van f. 100.000.-- en je zegt niet "Wat ben ik blij, dat ik ermee kan werken," maar je zegt "Hoe moet ik dat ooit terugbetalen!" Deze mentaliteit b.v. komt dus in deze laatste tien dagen.

Nu zitten daar een paar aardigheidjes aan vast. Als wij nu weten dat zo'n periode komt en wij weten wat op het ogenblik de meest voorkomende verschijnselen zijn, dan kunnen wij ook nagaan welke geestelijke factoren daarop inwerken. Wij kunnen dat b.v. doen in de vorm van godsdienst; van politiek, van de economische verhoudingen in een bepaald land. Laten wij nu b.v. Nederland nemen. Als Nederland er zo voor staat, dan hebben we tenminste één geluk. Het is niet waarschijnlijk dat in de staatsinstanties (de Senaat, de Kamer) deze dingen zullen worden besproken. Wij moeten dus zoeken naar andere kentekenen en die zullen waarschijnlijk liggen op het gebied van publicaties. Ik denk hierbij aan mogelijke publicaties van rapporten of beschouwingen, ten dele ook internationale, die dus betrekking hebben op Nederland. En dan zal daar o.m. dus het volgende in moeten voorkomen:

Een reeks van opmerkingen of commentaren, die voor Nederland op dat ogenblik minder prettig of zorgwekkend zijn.

In de tweede plaats: mogelijke maatregelen of dreiging met bepaalde contracten of contractverbrekingen waar Nederland ook een beetje tegenop ziet.

In die tien dagen zouden dus enkele van deze publicaties kunnen voorkomen. Maar is dat het geval, dan weten wij ook dat einde mei, begin juni precies dezelfde punten precies andersom worden voorgesteld en dan wel als buitengewoon gunstig.

Wat is nu bepalend voor de geest hierbij? Als deze interpretatie in die tien dagen van verwarring en moeilijkheden (laten we het zo maar zeggen: denkbeeldige moeilijkheden) voeren tot opstandigheid, dan zal deze opstandigheid worden aangewakkerd. Het gevolg is een soort kettingreactie, waarbij dan - hetzij economisch of politiek - ontwikkelingen en maatregelen kunnen worden verwacht, die in geen enkele verhouding staan tot het begin. Verder kunnen wij erop reke-

nen, dat dan bepaalde aspecten daaruit sterk zullen worden overdreven en misschien maandenlang buiten elke redelijkheid om de mensen zullen blijven achtervolgen. Dat is een heel eigenaardig verschijnsel. Ik geef u dit voorbeeldje - u kunt proberen het zelf na te gaan - om u duidelijk te maken dat wij, als we een prognose hebben, niet alleen kunnen volstaan met het weergeven van b.v. astrologische invloeden. Wij moeten verdergaan. Iemand die veel horoscopen maakt, weet voor zichzelf wel dat bij een horoscoop ook de interpretatie erg belangrijk is. En die wordt belangrijker naarmate wij tot een juistere definitie willen komen van invloed en mogelijkheid. En dan zeggen wij hierbij steeds dit: Voor mij belangrijk is de sfeer en de indruk van een persoon voor wie wij (of de groep waarvoor wij) een horoscoop trekken. Waarom? Dit bepaalt welke geestelijke versterkingsfactoren zullen optreden en op welke wijze de kleine geesten hier mede zullen beïnvloeden.

Dan gaan wij nog een stap verder en zeggen we: Alleen dus aan de hand van uitstraling en sfeer is een zeer nauwkeurige vaststelling te maken; maar dit wetende zullen wij in onze interpretatie niet slechts aangeven wat kan gaan gebeuren en wat optreedt, maar zullen daarnaast moeten aanduiden op welke wijze die invloed teniet kan worden gedaan.

Het is belangrijker dan u denkt om op een gegeven ogenblik je hele wijze van denken eens opzij te zetten. Er zijn er wel geweest die dat niet tijdig leerden, zoals mijnheer Varus b.v., die wel wist dat er iets broeide, maar nu eenmaal het idee had "zó moeten wij het doen en niet anders" en dus daardoor koppiger was dan redelijk verantwoord bleek. Vandaar: "Varus, waar zijn mijn legioenen!"

Wij kunnen voorbeelden te over geven van een dergelijke mentaliteit. Napoleon had op een gegeven ogenblik moeten volstaan met het verdrijven van Frankrijk. Dat was nl. in die beruchte 100 dagen. Had hij dit gedaan, dan was hij een nationale figuur gebleven. Maar hij had het idee van "zijn macht bewijzen." Hij had niet voldoende aan zijn populariteit, waardoor hij macht had. Neen, hij wilde zijn macht bewijzen. Vooral aan de mensen van het Congres. En daarom rukte hij op. Daarom werd hij opgehouden in Quatre Bras. Daarom werd hij verslagen te Waterloo. Het was alleen een te ver doorzetten van iets. En iedereen heeft dat achteraf altijd betreurd, zoals ongetwijfeld Hitler ook betreurd heeft, dat hij op een gegeven ogenblik te ver is gegaan b.v. met zijn maatregelen voor de Atlantikwall. Als Hitler zich nl. de moeite had getroost om er wat minder haast achter te zetten en niet te denken dat zijn bevel wonderen kon doen, dan had hij begrepen, dat er geen staal genoeg was voor de Atlantikwall. Dan was er staal geweest voor draaibare geschutskoepels i.p.v. zoals nu bunkers (vaak niet eens van gewapend beton), waarin geschut werd opgesteld. Het gevolg daarvan zou zijn, dat een eventuele invasie zeer waarschijnlijk zou zijn afgeslagen en niet had kunnen slagen zoals nu. Dus ik wil er maar op wijzen: het doorzetten van een bepaalde stemming, een bepaalde sfeer, heeft vele grote mensen naar hun ondergang gejaagd. En dat is heel sterk te wijten aan de geestelijke invloeden, die zij op die manier rond zich hebben getrokken.

Maar als dit voor die grote mensen mogelijk is, dan zult u wel begrijpen dat het ook voor gewone mensen, voor u en voor iedereen gelden kan. En dan mogen wij dus stellen: zoals het wereldgebeuren wordt beïnvloed door stemmingen, die versterkt kunnen worden door daarmee in harmonie zijnde geesten, zo kunnen ook in uw eigen leven vele onredelijke factoren, stemmingen enz. tot ver boven het redelijke versterkt worden door eventuele contacten met de geest, die u maakt. Denk nu niet dat iemand daar wat aan kan doen. Want dat is een wet;

de wet van harmonische verschijnselen.

In het hele wereldgebeuren zien wij steeds weer dit verschijnsel. Wij zien de voortdurende versterking van tendenzen boven het redelijke en daarnaast zien wij ook evenzeer het echo-verschijnsel, waar wij het al eens eerder over hebben gehad. Om een paar voorbeelden te geven van het redelijke, dat onredelijk werd door een voortzetting in één richting:

In Florence was Savonarola, een monnik, die ongetwijfeld gelijk had, toen hij de burgers van deze stad aanzette wat minder weelde, wat minder lichtzinnigheid in hun leven te brengen. Want wat er in die tijd in Italië zich afspeelde was inderdaad zo nu en dan ..... laten we zeggen van uit het huidig standpunt beestachtig. Hij had daarmee redelijk succes. Hij had toen een steunpilaar van die maatschappij kunnen worden. Maar Savonarola beging een fout. Hij ging zichzelf voelen als "arbiter Dei", rechter Gods. Hij ging dus op deze manier zichzelf zien als de man, die heersen moest. Hij ging niet meer alleen verbeteren, maar hij háátte wat hij fout zag. Het gevolg daarvan is o.m. geweest, dat kostbare en onvervangbare schatten, beelden die misschien heidens waren, boekwerken van ongevoon groot belang met leringen van de oude filosofen verbrand werden op publieke pleinen. Maar het gevolg was ook, dat deze Savonarola juist daardoor zich een vijandschap baarde bij de hoger geplaatsten (de geestelijkheid zowel als de adel) en deze haat ging beantwoorden. Aan zijn haat is hij ondergegaan.

Een ander voorbeeld (u moet het mij niet kwalijk nemen, maar het is zo'n typisch voorbeeld): Luther, de monnik, meende te mogen prediken voor vorst en bisschoppen. Een ander werd uitverkoren. Hierdoor werd hij zozeer vertoornd, dat hij een aantal beginselen, die hij allang had gezien, besloot aan te plakken aan een kerkpoort. Dat was het begin. Op zichzelf is het jammer, dat dit gebeuren uit toorn en niet uit een werkelijk zoeken geboren werd. Hij ging zelfs verder. Hij begon een soort krijg tegen de kerk van Rome. En deze krijg werd niet gevoerd in de zin van christelijke naastenliefde maar met een felheid en een haat, die door Rome ternauwernood geëvenaard kon worden. Dit vergeet men wel eens. Het gevolg is geweest:

In de eerste plaats dat de volgelingen van Luther in de meer zuidelijke landen over het algemeen zeer snel zijn leer weer verwierpen, zodat zijn invloed op het Christendom kleiner, veel kleiner is geweest, dan in feite verwacht kon worden.

In de tweede plaats dat door de haatgedachte, die ermee verbonden was, zijn leer een soort gewelddadig wapen werd in de hand van een verarmde landadel (vooral in Duitsland), die over het algemeen helemaal niet zuiver religieus was of christelijk, zelfs niet luthers; maar die onvervangbare kunstschaten heeft verwoest en ten slotte Luther zelf tot een leven bracht, dat hier en daar toch zo niet het priesterlijke - hij had het priesterkleed afgelegd - maar dan toch een leraar van Gods leer onwaardig was. Ik wil niet oordelen over zijn werken en zijn leer, daar gaat het niet om; ik wijs alleen op het verschijnsel.

Een ander verschijnsel: In Engeland was een regering (een Nederlandse regering) in de tijd dat Nederland bezet was. Het vreemde was dat verschillende leden van deze regering zich zo sterk gingen identificeren met bepaalde takken van de Engelse dienst, dat hun beslissingen niet meer in het voor- of nadeel van Nederland werden getroffen, maar zuiver om de tak van dienst, waarvan zij het meeste verwachtten, te steunen. Het heeft aanleiding gegeven tot verzetsdaden, waardoor hele dorpen werden vernietigd. Het is aanleiding geweest tot uw spoorwegstaking met al haar ellende. Het is aanleiding geweest ook

tot het débâcle van de Londense regering. Dan moogt u daar misschien weinig van horen, maar toch zijn er heel wat mensen, die daar op het ogenblik nog onder lijden. Alleen alweer eenzijdigheid en b.v. haat of zelfzucht of idee van meesterschap.

Wanneer wij dit nu zo zien, zouden wij m.i. voor dat hele wereldgebeuren een paar eenvoudige regels kunnen stellen.

In de eerste plaats stellen wij daarbij: het wereldgebeuren wordt grotendeels bepaald door de achting die men heeft voor de leiders der verschillende staten en de wijze, waarop een volk hen steunt. Dat is logisch, zou ik zeggen.

2. Deze leiders zullen echter sterk beïnvloed worden door het beeld, dat zij van zichzelf hebben en de wijze, waarop zij de problemen hun gesteld benaderen. Zij worden zeer snel het slachtoffer van geestelijke invloeden, die hen voeren tot een steeds grotere eenzijdigheid. Wanneer dit geschiedt, zijn vele op zichzelf te vermijden ongelukkige toestanden en zelfs oorlogen daarvan het gevolg. Dat was zo in de oudheid, maar is ook in het heden wel degelijk nog mogelijk.

3. Het feit dat waan en roes een zeer grote invloed kunnen hebben op bepaalde mensen - b.v. in verband met commerciële belangen - zal ertoe voeren, dat zij een centrum zullen vormen, van waaruit zich een zowel stoffelijk als geestelijk suggestieve invloed over anderen uitbreidt, die hen tracht mee te slepen in eenzelfde soort denken of handelen.

Het geheel van de toestanden en mogelijkheden zal altijd kunnen worden bepaald aan de hand van de verschillende cyclische verschijnselen, nader gedefiniëerd door het beeld, dat de sterren geven. Het is op deze wijze mogelijk om met zeer grote zekerheid het toekomstig gebeuren te voorspellen, mits de periode daarbij gekozen niet langer loopt dan ongeveer 16 tot 18 maanden. Dit laatste nl. omdat na die maanden een mentaliteit vaak ook kan veranderen; en omdat een verandering van mentaliteit een andere klein-geestelijke beïnvloeding tot stand brengt.

Dat waren dan de voornaamste punten voor vandaag, vrienden. Ik ga er nu nog een paar anecdoten aan vastknopen.

In de eerste plaats wil ik u herinneren aan een zekere Alexander, die in Gordium de knoop zag, waarmee de dissel van een wagen was vastgebonden. Men zei hem, dat degenen die dit zou ontwarren een groot mens zou zijn. Alexander trok zijn zwaard en sloeg toe tot ontzetting van alle priesters, maar toonde daarmee tevens een groot man te zijn.

Ik vertel u deze algemeen bekende historie om u op iets te wijzen. In de wereldgeschiedenis zijn het niet degenen, die trachten de problemen op te lossen, die ten slotte hun stempel drukken op het wereldgebeuren. Maar het zijn degenen, die de moed hebben de knoop door te hakken, eenvoudig het geheel a.h.w. te vernietigen als dit nodig is en daarvoor iets nieuws in de plaats te stellen. In de hele wereldgeschiedenis blijkt steeds de vernieuwer de werkelijke meester en veroveraar te zijn. Degeen echter, die het oude voortdurend met respect tracht te handhaven en slechts wil ontwarren, blijkt steeds de mindere te zijn. Dit geldt zowel voor mensen (dus individuen) als voor staten.

De tweede anecdote is van iets recenter datum. Toen onze vriend Karel de Grote zijn kamp had opgeslagen in zijn strijd tegen de Saksers, gebeurde het op zekere dag, dat hij een soldaat tegen het lijf liep, die eenvoudig zijn vorst voorbij huppelde. Nu was het voor een soldaat in die tijd misschien niet vreemd om te huppelen, maar toch wel degelijk om een vorst voorbij te gaan. Waarop Karel hem zeide: "Soldaat, waar ga je heen?" De soldaat antwoordde: "Ik volvoer een taak, die

mijn meester mij heeft opgedragen." "Ja," zei Karel de Grote, "maar ik ben je vorst." "Niets mee te maken," zei de soldaat, "mijn meester heeft mij een taak opgedragen, die voer ik uit." "Ja," zei Karel, "maar ik ben het toch eigenlijk die de taken bepaalt." "Wel," zei de soldaat, "beveel dan mijn meester wat hij mij zeggen moet, maar laat mij de kans om wat hij mij opdraagt uit te voeren." Overigens zegt men, dat Karel deze soldaat kort daarop bevorderde.

Hier zien wij weer een typisch verschijnsel en ook dat is in de wereldgeschiedenis vaak van groter betekenis dan u denkt. Men is verontwaardigd, omdat men voorbij gegaan wordt. Men ziet dat een andere instantie gediend wordt en daarbij kent men er niet de grote mensen in. Typisch is dat b.v. in de moderne staatkunde. Zo hebben we in de V.S. de commissies van het Congres. Die hebben allemaal een bepaald onderzoek. Er zijn leden van het Congres, die daarin zitting hebben; en er wordt van hen verwacht, dat zij op een gegeven oogenblik met een rapport te voorschijn komen. Enige tijd geleden was er een commissie, die zich speciaal met bevoeiingsproblemen bezighield en toen het oprichten van enkele stuwdammen met elektrische centrales en de rest adviseerde. Dat advies verscheen echter eerst in de couranten en werd pas daarna op verzoek en vraag aan het Congres voorgelegd. De typische houding van het Congres nu: Deze dingen werden eerst geschorst, dus op de lange baan geschoven; en toen bleek, dat ze ook voor een verkiezingscampagne moeilijk bruikbaar waren, ongeveer een maand geleden eenvoudig getorpedeerd. Want men had het Congres er niet eerst in gekend. Toch zegt ditzelfde Congres, dat het de dienaar is van het volk.

Dergelijke gevoeligheden komen elders ook wel eens voor. Ik meen zelfs dat een zekere mijnheer Burger zich in de laatste tijd over dergelijke voorvallen heeft opgewonden, terwijl hij daarbij de rol of plaats is gaan vervullen, die vroeger een zekere mijnheer Oud innam. Vreemd is hierbij steeds weer het ressentiment: Ik word voorbijgelopen. Het gaat niet om de doelmatige vervulling in vele gevallen maar om de erkenning. De historie leert ons, dat op het oogenblik dat de erkenning van eigen belangrijkheid en functie meer telt dan de volvoering van een taak, hierdoor een geheel volk en zeker degenen, die op deze wijze handelen, hun ondergang kunnen vinden.

En nu een laatste anecdote. Er was eens een man, die o.m. hout hakte, deuren kwam inhangen, vensters maakte, kortom een manusje van alles. En dit manusje van alles werkte nog wel eens slordig. Op een gegeven oogenblik kwam ons manusje van alles ook bij Abraham Lincoln, die later president van de V.S. werd. Hij was daar aan het werk, Lincoln kwam binnen (hij was toen een beginnend advocaat en politicus), zag dat werk en zei: "Man, dat deugt niet." Waarop onze arbeider zeer verontwaardigd zei: "Wel, meester, doe het dan zelf maar." Lincoln stak zijn handen uit de mouw en deed het zelf, waarop de arbeider zich overal beklaagde, dat mijnheer Lincoln hem slecht had behandeld. Want hij had hem er eerst toe gebracht een dag vrij te maken voor dat werk en toen was hij het zelf gaan doen.

Het doet mij een beetje denken aan verschijnselen, die wij tegenwoordig heel vaak zien. Overal staat iedereen klaar om u te helpen, dat is waar. Maar dan moeten wij er genoeg mee nemen dat het geschiedt, zoals die ander het aanvaardbaar vindt. Monopolies e.d. zijn in de laatste tijd weer sterk op de voorgrond gekomen. Het is niet onredelijk aan te nemen, dat op een bepaald oogenblik iemand net als Lincoln zegt: "Ik doet het voortaan zelf." En dan zullen we ongetwijfeld de vele klachten te horen krijgen van onrecht en onrechtvaardigheid. Want, vrienden, ook in de anecdoten van het verleden ligt een lesje, dat je voor deze tijd wel degelijk kunt toepassen.

En als u mij dan nog een laatste opmerking toestaat: Het is niet zo moeilijk een prognose te maken, wanneer je vaststelt dat een monopolie, dat tekort schiet, op den duur een zodanig verzet wekt, dat het zichzelf ongedaan maakt, daarbij een vernietiging betekende van grote bronnen van inkomsten, van belangrijke delen van kapitaal als volksbezit en daarnaast van staatseenheid.

Laten we verder vaststellen, dat in het moderne wereldbeeld de illusie van vrijheid niet gehandhaafd kan worden, wanneer zij gelijktijdig gepaard gaat met een voortdurende verhulling van werkelijke omstandigheden. Een mens, die weet aan welk gevaar hij blootstaat, is bereid er voor te offeren. Een mens, die slechts met aanwijzingen en leuzen genoegen moet nemen, kan dat niet altijd meer volhouden. Gezien de toestand op heden in de wereld is het aan te nemen, dat op het ogenblik dat de Saturnus-invloed sterk is, zeer sterk is voor een volk, perioden zullen optreden van absoluut verzet tegen die regeringen. Laten wij ons dus voorbereiden op perioden met zeer vele schokkende gebeurtenissen en voor onszelf reeds nu nagaan hoe en waar zij zullen kunnen optreden. Het zal ongetwijfeld voor een ieder beter zijn te weten wat er komt of wat hij verwachten kan, opdat hij daardoor zijn eigen gedrag op de juiste wijze kan richten en kan voorkomen dat hij in een bepaalde psychische toestand entiteiten rond zich trekt, die hem tot verkeerde daden of tot een te lang geprolongeed streven in één richting voeren. Zo kan hij zijn eigen geluk en bewustwording verder bewerkstelligen.

-:-

DE ZUIDAFRIKAANSE REPUBLIEK EN HETGEEN DAARIN GEBEURT.

Wanneer ik moet spreken over hetgeen er op het ogenblik in Zuid-Afrika plaatsvindt, dan vallen mij allereerst een paar beelden op, die de normale beschouwer misschien enigszins zijn voorbijgegaan. Het is alweer ongeveer 10 jaar geleden, dat wij de nadruk mochten leggen op de gebeurtenissen in Afrika: het ontstaan van de geheime bonden. Daarna is dit o.a. tot uitdrukking gekomen bij de Mau-Mau en later ook - zoals eveneens voorzeggd - in de opstanden in Congo. En nu dit jaar - ook alweer aangekondigd - de grotere onlusten en opstanden in de Republiek van Zuid-Afrika. Men mag deze dingen niet van elkaar gescheiden zien.

Menigeen zal uit zichzelf denken dat de behandeling van de naturellen in Zuid-Afrika de eerste oorzaak is. Maar dat is niet waar. In heel Afrika is op het ogenblik een clan van laten we zeggen "tovenaars" aan het werk. Dezen hebben steun gekregen van Afrikanen, die elders hun opvoeding hebben gehad. Wij zien dan ook heel vaak meesters in de rechten, doctoren (allen dus zwart, van Afrikaans bloed) optreden als belangrijke figuren. Ook agitators, waaronder velen die hun opleiding hebben gehad in gebieden achter het ijzeren gordijn, spelen een rol mee. Hier wreekt zich de fout, die de blanke maar al te vaak maakt. Hij heeft nl. gemeend, dat het kinderlijke ras zich ook als kind zou laten behandelen. En dit kon niet, want een mens meent altijd bekwaam, volwassen en vol van mogelijkheden te zijn, ook wanneer dit niet feitelijk het geval is. Om mij te beperken tot hetgeen in Zuid-Afrika gebeurd is en dus enkele fouten op te sommen:

Men heeft daar van het begin af aan gebruik gemaakt van de Kaffers, de Bosjesmannen (ook de Bantoe-stammen) als een soort slaven. De reservaten, die men later voor hen beschikbaar heeft gesteld, waren in feite niets anders dan gebieden, waaruit men voortdurend de nodige arbeidskrachten kon aantrekken tegen zeer gunstige condities. De eerste Voortrekkers behandelden de inboorlingen over het algemeen betrekkelijk goed en er was wel degelijk vaak een genegenheid tussen de naturellen en de blanken, die het land in beslag namen. Daarnaast was er natuurlijk een strijd van stammen, die hun eigen invloed bedreigd zagen. Er kwam het rooinek-probleem, de strijd tussen de Engelsen en de mensen van Nederlandse origine. En hierbij - ik hoop dat niemand dit onvriendelijk opneemt - ontstond een verandering van mentaliteit. De doorsnee-Engelsman is altijd gewend geweest om het gekleurde ras als een mindere te zien en juist de Voortrekkers en hun afstammelingen (de Boeren) namen deze tendenz in sterke mate over, nadat zij eenmaal waren samengedrongen in een statenbond onder Engels bestuur. De steun die zij hierbij kregen van Engelse politiemachten en het leger zullen daar zeker niet vreemd aan zijn geweest. In de tijd van Oom Krüger was de behandeling van de naturellen zeker niet "goed" te noemen, maar zij was in overeenstemming met de mentaliteit van deze mensen. Zij kregen een voldoende achting en waren heel vaak de beste vrienden van hun meesters. Later werden zij meer en meer arbeidsdieren, die geëxploiteerd moesten worden. De ontwikkelingen aan het randgebied en de grote mijnen (de goudmijnen en diamantvelden, die geëxploiteerd moesten worden) gaven hier de eerste aanleiding tot een werkelijke misstand. De grote steden trokken kleurlingen aan zoveel zij konden en stootten de onbekwamen af, zonder hen te verplichten terug te gaan naar hun stam en hun stamgebied. Hieruit ontstonden de bekende shanty towns, opgebouwd uit afval en veelal bewoond door mensen, die op den duur elk begrip voor moraal en zeden verloren, terwijl zij ook de samenhang met de stam, waarin zij tot op dat ogenblik geborgen waren geweest, moesten kwijtraken. Zo werden deze shanty towns inderdaad pestholen, waarin wij roverbenden aantreffen, klandestiene stokerijen van drank van mindere kwaliteit, spelen en prostitutie.

Nu heeft men later gemeend de zaak te moeten hervormen. Maar men is hier niet te werk gegaan als iemand, die een ander iets wil verkopen; men is te werk gegaan als iemand, die iets voor het zeggen heeft. In plaats van de kleurlingen in staat te stellen door betere betaling een betere woongelegenheden te krijgen, iets waar zij ongetwijfeld zelve dan voor te vinden zouden zijn geweest, heeft men eenvoudig gehele shanty towns gedwongen naar "lokasies" (voor de naturellen speciaal gebouwde stadswijken) te verhuizen. Hier ontstond al het eerste zeer. Men hield geen rekening met de eenmaal gegroeide verhoudingen maar doceerde eenvoudig: "Dit is goed voor jullie en dat gebeurt."

Het was een eerste punt voor de verzetsmensen - want zo mag ik hen wel noemen - om mee te werken: "Men onttrekt jullie wat van jullie zelf is en wat men er voor teruggeeft kan nooit hetzelfde betekenen." Dat was inderdaad waar, want in de shanty towns hadden zich opnieuw een soort stamverbanden gevormd. Deze werden uiteengeslagen en hun werkelijke binding (geheime plaatsen van samenkomsten en misschien ook wel geheime lasten) werd hun ontnomen. Zo ontstonden hele benden van rowdies, die a priori geneigd waren de blanken kwaad te doen. Zij meenden ten koste van de blanken te mogen en te moeten leven. Dit gaf aanleiding tot roofovervallen, het veroorzaken van stakingen en relletjes in de mijngebieden en voerde de regering tot steeds sterkere en strengere maatregelen.

Nu moet ik hierbij nog iets opmerken in verband met de onderwerpen, die in deze cursus reeds behandeld zijn.

De blanke bevolking, zoals zij zich op het ogenblik in Zuid-Afrika bevindt, is gezien hun incarnaties een zeer eigenaardige samenstelling. Wij vinden daar o.m. incarnaties van Basken van ongeveer 700 n. Chr.; Spanjaarden van tussen 1400 en 1500 n. Chr.; wij vinden verder enkele incarnaties van meer noordelijke volkeren; daaronder ook Noormannen uit de laatste periode, Brittanniërs en Normandiërs.

't Typische is dat al deze volkeren op zichzelf vroeger betrekkelijk hard waren en dat wreedheid bij deze volkeren normaal was. Vandaar dat een gemiddelde geestelijke hardheid van de in dit staatsdeel geboren blanken niet vreemd mag worden genoemd. Zij is deel van het geestelijk bewustzijn, dat bij de incarnatie op aarde wordt meegebracht.

Men is toen overgegaan tot exploitatie van de fouten van de kleurling. Men begon een zeer sterke scheiding te maken en deze zeer sterke scheiding was niet altijd rechtvaardig of reëel. Het maakte weinig uit om blanken en kleurlingen in één autobus te vervoeren. En het is een tijdlang inderdaad ook zo geschied, dat treinen en trein-afdelingen zowel blanken als kleurlingen in één klasse konden bevatten, indien de kleurling nl. de prijs had betaald van de rit. Later heeft men dit afgeschaft.

Men had de kleurlingen altijd het gebruik van sterke drank verboden. Dat is begrijpelijk. Daardoor werd hun de toegang verboden tot de huizen, waarin die drank werd geserveerd. Ook dit is logisch. Maar men ging al zeer snel dit verbod ook uitbreiden tot eetgelegenheden. In plaats van de prijs een prohibitie te doen zijn - dus eenvoudig door kosten, die voor de blanken te dragen waren en voor de zwarten niet, de scheiding te maken - deed men dit door verbodsbepalingen.

Het werd hoe langer hoe meer noodzakelijk te zien waar de zwarte man zich ophield. Dit leidde tot het geven van passen. Deze passen verschillen overigens niet zo erg veel van de daar te lande geldende normale identiteitsbewijzen. Maar zij worden ook gebruikt om te controleren, of die mens werkt en waar hij werkt en dienen dus ook als een middel om hem terug te sturen naar zijn stamreservaat, wanneer hij geen werkelijke inkomsten of verdiensten heeft. Men heeft dit te laat gedaan en daarbij geen rekening gehouden met de stamregels. Had men deze voorschriften opgesteld aan de hand van hetgeen bij de stammen nog steeds gangbaar is, dan was er geen verzet gekomen. Het werd echter op een zuiver blanke, legale wijze gedaan. Daar hebt u dan de voorgeschiedenis.

U zult begrijpen dat naast de velen, die ten onder zijn gegaan in de steden van blanken, er steeds enkele kleurlingen zijn geweest, die inderdaad iets wisten te bereiken. Er zijn op het ogenblik vele geleterde naturellen. Er zijn onder de naturellen ook mensen, die - zoals ik u reeds in het begin zei - een zekere rangbezitten en vaak zelfs een academische graad hebben behaald. Dezen worden nu gelijk geschakeld met de niet-ontwikkelde negers uit de reservaten. Een ondraaglijke toestand. Daardoor werden dezen de kern van een steeds meer georganiseerd verzet. Zij werden het, die de gelegenheid schiepen voor agitators om op te treden en hun invloed op de bevolking steeds meer te vergroten.

Op dit ogenblik kan worden gesteld, dat de blanke regering haar strijd nog 3 à 4 jaren kan volhouden; daarna zal zij moeten capituleren. De huidige onlusten zal zij zeer waarschijnlijk - zij het eerst in enkele maanden - kunnen bedwingen; maar een volgende golf van onlusten is dan reeds weer op komst.

Voor Europa is dit een beetje onplezierige ontwikkeling. Enerzijds kan men niet toelaten dat de naturel daar onmenselijk wordt be-

handeld, dat hij als een minderheid wordt onderdrukt; aan de andere kant zou het voor Europa beter zijn, indien Zuid-Afrika een blanke natie bleef. Bovendien wordt hier - buiten de hoge politiek om - door zeer veel mensen pressie uitgeoefend op de regeringen om maatregelen te treffen; en wel maatregelen, die men gemakkelijk kan en durft nemen.

Per slot van rekening Zuid-Afrika wordt niet door Rusland beschermd, Hongarije werd dat wel. De gevolgen hiervan zijn m.i. voor een ieder klaar en duidelijk. Het zal niet zo lang meer duren, of het gemiddelde Afrika bestaat uit een reeks van kleine staten van hoofdzakelijk onontwikkelde mensen, gerepresenteerd door enkelen, die wel een ontwikkeling hebben opgedaan, maar door hun ervaringen met de blanken (o.a. in de Ver. Staten) niet direct prettig gezind zijn tegenover de blanken en er daarom wel zeer op zullen staan hun invloed en gewicht te doen gelden. De meesten van deze staatjes zullen verzoeken te worden opgenomen in de U.N.O. Het gevolg zal zijn, dat een dergelijk groot blok van zwarte stemhebbenden in de United Nations de besluiten daarvan ongeldig maakt, voor zover het de blanke wereld betreft. Het zal niet meer mogelijk zijn om zoals nu een soort koude oorlog uit te vechten.

Men zal zich afvragen welke maatregelen dan getroffen moeten worden. Men denkt daarbij aan een nationaal votum binnen de staat, waarbij een ieder, die in staat is te lezen, te schrijven en te rekenen, een stem in het geding zou hebben. Maar de blanke bevolking is hiervoor te bang en zal dit nooit toestaan. Geen enkele regering die dit wil doorzetten heeft enige kans. Zou men trachten dit toch door te zetten, dan kan men ervan verzekerd zijn, dat de blanke oppositie, die toch betrekkelijk groot is, gewapenderhand zal ingrijpen, ongeacht het al of niet meegaan van leger en politie.

Een internationale instelling dan? Een internationaal gerecht of een internationale instelling zou betekenen: het beoordelen van binnenlandse toestanden en omstandigheden. Dit is op zichzelf hier misschien te rechtvaardigen, maar het zou een precedent zijn. Want nu zou ook elk ander lid van U.N.O. zich aan een dergelijke beoordeling moeten onderwerpen. Hier komt bij, dat Zuid-Afrika deel is van de Commonwealth en zeker Engeland, Canada en Australië er niet veel voor zullen voelen om een lid van hun gemeenschap - ongeacht hoe slecht het zich heeft gedragen - aan een internationaal gerecht over te leveren. Ook hier is geen oplossing te vinden.

De enige oplossing, die te vinden zou zijn, zou moeten liggen in een langzaam en overlegd veranderen van houding van de regering daar. Een langzaam maar zeker toelaten dat diegenen, die bewijzen kunnen dat zij inderdaad als een blanke kunnen lezen, schrijven, rekenen en ook verder een redelijke opvoeding hebben gehad, als blanken worden geregistreerd, ongeacht hun huidskleur. Hierdoor zou men de elementen, die het verzet grotendeels leiden, ontdoen van hun werkelijk waardevolle medestanders. Wat over zou blijven, zouden de tovenaars en de agitators zijn. De tovenaars en de agitators kunnen verslagen worden maar nooit door een wereld, die hun in staat stelt hun geheim spel verder te spelen, terwijl zij tegenover de buitenwereld worden gerepresenteerd door mensen met een redelijke ontwikkeling. Wanneer nl. deze redelijk ontwikkelde mensen wegvallen, zal de agitator zelf moeten spreken en op de voorgrond gaan treden. Dan zal de toverdokter zich niet meer kunnen verschuilen achter iemand met een academische opleiding.

De pressie, die men hier dus op Zuid-Afrika kan uitoefenen, is natuurlijk in de eerste plaats een morele. In de tweede plaats echter zou dit moeten komen in de vorm van geheime aanbiedingen en ver-

dragen, gepaard gaande (eventueel) met een vèrgaande actie, die in-
zowel als uitvoer van handelsartikelen uit de Republiek van Zuid-
Afrika stopzet.

Ik geloof dat ik het probleem hiermede voldoende heb belicht.

x Hoe stelt u het gehele probleem Afrika? Niet alleen Zuid-Afrika.

1960 is eigenlijk het jaar van Afrika, is gezegd. Een kernjaar.

- Het is inderdaad een kernjaar, dat ben ik met u eens. Maar we
moeten hier nog iets verder nadenken.

Afrika bevindt zich op het ogenblik in een zeer moeilijke perio-
de. Afrika wàs het primitieve land. Het is echter tot een redelijke
mate van ontwikkeling gebracht, dank zij de blanken. Dit betekent,
dat Afrika op het ogenblik in een toestand verkeert van voldoende
barbarisme en primitiviteit om - ongeacht de offers en ongeacht het-
geen ermee gepaard gaat - zo nodig aan te vallen, de strijd door te
zetten, ongeacht het al of niet redelijke ervan, terwijl het gelijktij-
dig toch reeds de technische middelen kan hanteren, die voor een
dergelijke strijd in deze tijd noodzakelijk zijn en ook het organisato-
risch inzicht en zelfs het strategisch inzicht bezit om zo tegenover
de blanke naties te handelen.

Daar staat tegenover, dat op het ogenblik practisch alle blanke na-
ties het slachtoffer zijn geworden van een voortdurende vermindering
van waarde en betekenis. Deze ligt o.m. in de lusteloosheid van de
doorsnee-mens, een gebrek aan moed bij een zeer groot aantal van deze
mensen, een voortdurende neiging tot marchanderen en een overdreven
vertrouwen op de techniek. Het gevolg is, dat Afrika en haar bevol-
king, als Europa niet zeer snel andere paden inslaat, binnenkort de
meerdere zal zijn. Dan zou Afrika met een groot gedeelte van Azië de-
ze wereld beheersen. Vergeet niet, dat Afrika dit evengoed beseft
als b.v. Moskou en Peking. Men voelt dit aan en meent op dit ogenblik
deze ontwikkeling van eigen gebied te kunnen bevorderen door een
voortdurende afpersing t.o.v. de blanken.

Deze afpersing heeft een achtergrond, die voor de blanken onbegrijpe-
lijk is. De bloedbond en de geheime bond zijn in Afrika - ook op het
ogenblik - nog alles-beheersend. Dit geldt evenzeer voor het Alge-
rijnse verzet, voor een Mau-Mau beweging, als voor bepaalde andere
verzetsorganisaties, ook in Zuid-Afrika. Hier is sprake van bonden;
maar bonden die berusten op wat voor de westerling het meest primi-
tieve bijgeloof is. Verering van primitieve geesten en goden, het
aanroepen van orakels, het gebruik van tovermiddelen is in Afrika
nog aan de orde van de dag. En al wat zich daarmee bezighoudt, ver-
zet zich zeer sterk tegen de blanken, die niet zijn wetenschap ter
beschikking heeft gesteld aan de medicijnman, maar heeft geprobeerd
de medicijnman door zijn wetenschap te....ontmaskeren.

Er wordt niet alleen een vrijheid bedreigd of een weg tot vrij-
heid ontnomen; neen, er is meer. De geestelijke achtergrond, de be-
zielde wereld, waarin de doorsnee-Afrikaan leeft, wordt hem ontno-
men. Dit betekent dat geheel Afrika in steeds sterkere mate in ver-
zet komt en moet komen tegen de blanke overheersing. Maar dit houdt
tevens in, dat veel van hetgeen er zich in Afrika gaat afspelen in
de komende jaren volgens blank inzicht krankzinnig is, onbegrijpelijk
wreed en zonder zin. Eerst wanneer men begrijpt wat de achtergrond
is van de doorsnee-Afrikaan, hoe hij ondanks alles nog zeer sterk aan
de natuur gebonden is en in die natuur zijn geloof vindt, zal men mis-
schien in staat zijn deze Afrikanen te hanteren.

Verder dient men te begrijpen, dat de Afrikaan in zijn eigen ogen
vaak een edelman is, even hoog en even goed of groter dan de lords
en viscounts van Engeland, de jonkheren, graven en baronnen van Ne-
derland. Zij worden echter over het algemeen behandeld als wat minder-

waardig en maar al te vaak tracht men tegen hen op te treden met geweld.

Acties zoals b.v. die in België, waarbij men een van de leden van de contactraad van Congo in hechtenis nam, alsof hij dus geen parlementariër was met onschendbaarheid die kwam onderhandelen, maar eenvoudig een slaaf die zijn mond te vaak opendeed, maakt vijanden, dodelijke vijanden. Men vindt het vreemd, dat een wilde, die men een slag in het gezicht geeft, om deze te wreken desnoods 100 blanken zal doden. Men begrijpt de samenhangen niet.

Toch bestaat die mentaliteit en zij bestaat in Afrika zeker zeer sterk. Het gevolg is, dat voor dingen, die de blanke onbetekenend vindt of niet eens beseft, een tol zal worden geëist, die onbegrijpelijk groot is, die de blanke onredelijk schijnt en hem in de verleiding brengt gewapenderhand en met alle wreedheid in te grijpen. Het is juist dit onbegrip, dat op den duur de blanke uit Afrika doet verdwijnen en dat het hem onmogelijk zal maken in de eerste eeuw nog verder een belangrijke rol in Afrika te spelen.

Het jaar 1960 is een kroonjaar voor Afrika, inderdaad; maar er zijn er meer. Het jaar 1965 zal ons een nieuw beeld te zien geven van een Afrika, dat - zich bevrijd hebbende van veel blanke invloeden - in onderlinge strijd is gewikkeld en gelijktijdig tracht wat nog is gebleven aan laatste bastions van de christelijke en blanke beschaving te overrompelen, te overmeesteren en van zijn gebied voor goed te bannen.

Hier hebt u een beeld van de totale geschiedenis van Afrika. En misschien mag ik daaraan toevoegen dat volkeren, die duistere geesten aanroepen en vereren, omdat dezen een machtig wapen zijn tegen hun vijanden, geneigd zullen zijn veel van de duistere krachten, die op een groot gedeelte van deze aarde overwonnen zijn, hernieuwd te stimuleren, op te roepen en te versterken met hun aanbidding, zodat ook geestelijk gezien de gevolgen voor deze wereld groot en ten dele op het ogenblik nog onberekenbaar genoemd moeten worden.

:--:~: